

Говоримо о личности која је иза себе оставила велико дело. Штавише, о личности која је своје дело стварало у две димензије стварног: у духовној и световној. Те две димензије биле су нераздвојно спојене у митрополитовој личности. Али, не само нераздвојно, него и непротивречно, тј. у готово савршеном међусобном сагласју.

Његов духовни развој био је тихо напредујући по вертикали духовних тајни хришћанства и одговарајућој хијерархији звања. Да није било митрополитовог световног живота, дакле оног јавног а не приватног, и тада би остао упамћен по свом духовном делу.

Сабирао је и верни и неверни народ, водио га путем јеванђеовског наука у једноставна а дубока сазнања о човеку и његовој верској природи. Обновљао је цркве и манастире на просторима њихових згаришта и напуштених црквишта из доба владајућег комунистичког антитеизма. Градио нове.

Као чувар Светог Трона Пећког делује на Косову и Метохији за све време погрома, ево већ две деценије. Неуморно је обилазио епархије и парохије Српске православне цркве широм света и оснивао нове.

У домаћем свету новог паганизма који је трајао деценијама, обавио је, заједно са блажено почившим патријархом Павлом, посао достојан прегнућа Ћирила и Методија

У домаћем свету новог паганизма који је трајао деценијама, обавио је, заједно са блажено почившим патријархом Павлом, посао достојан прегнућа Ћирила и Методија. Све то пратила је митрополитова духовна књижевност која је подједанко залазила у сферу „чистог духа“ као и у најразличитије области човекових овоземаљских искушења,

Митрополит Амфилохије или о људској узвишености

Пише: Слободан Самарџић
понедељак, 09 новембар 2020 15:02

грехова, кајања, суочавања са сиромаштвом и свакодневним страховима.

Кажемо, да је толико учинио било би довољно да га верници, монаси, свештеници и јерарси, и његове и свих братских и побратских Цркава, упамте и то у више генерација.

Био је то, међутим, само део његових прегнућа. Она додатна била су у сфери световних ствари, али не као одвојеној од духовне сфере, већ управо у складу са њом. Та световна сфера је непрекидно у главама злонамерних противника и игнорантских цивилних активиста сведена на ниво политичке свакодневице, у најбољу руку на ниво погрешно схваћене „модерне политике“.

У односу на стварни карактер митрополитовог деловања у сфери световног живота, овакво разумевање и злоћудно противничко (управо непријатељско) постављање упало је у две тешке заблуде.

Митрополит Амфилохије или о људској узвишености

Пише: Слободан Самарџић
понедељак, 09 новембар 2020 15:02

То су, прво, сведено схватање политике као борбе за власт и њено одржање и, друго, секташко схватање улоге цркве у јавном животу, па тиме и у свакодневном политичком животу.

Ова два, на крају крајева, когнитивна ограничења допринела су практиковању, типичном за ауторитарне поретке нашег поднебља, борбеног политичког поклича – сведите Цркву на приватну сферу, у јавној она нема шта да тражи. Митрополит Амфилохије био је током своје тридесетпетогодишње владичанске службе најчешће на тапету друштвених (јавна сфера) и државних (политичка сфера) моћника који су пригрлили ово становште.

А шта је митрополит радио те је заслужио да га онако учестало окивају на крст. Он је само бранио духовну вертикалу српског народа

А шта је митрополит радио те је заслужио да га онако учестало окивају на крст. Он је само бранио духовну вертикалу српског народа. А пошто је она била угрожена од стране обездуховљених световних „играча“, није му преостало ништа друго до да прихвати борбу на терену који су ти играчи схватили не само као свој забран него и као једини прихватљиви терен јавног живота.

Био је уверен да Црква, и он са њом, има не само право него и обавезу да се бори, дакле у датој сфери световног, за онај кодекс вредности који је уграђен у темеље Народа, Цркве и Државе. Тај позив за борбени став није производ ничије конкретне политичке замисли, него знак отпора против наопаког искуства које врши просту замену дубоке прошлости за површну садашњост, свог за туђе, независности за зависност, одговорне слободе за илузију раја на земљи.

Митрополит Амфилохије или о људској узвишености

Пише: Слободан Самарџић
понедељак, 09 новембар 2020 15:02

